

DOMENICA DELLA PAROLA DI DIO

สรุป พระสมณลิขิต “Aperuit Illis”

“พระองค์ทรงเปิดใจของพวกเขา...” (ลก. 24:25)

“วันอาทิตย์แห่งพระวาจาของพระเจ้า”

พระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงประกาศพระสมณลิขิต Aperuit Illis ในวันที่ 30 กันยายน ค.ศ. 2019 (โอกาสเริ่มฉลองครบรอบ 1600 ปีแห่งมรณกรรมของนักบุญเยโรม 30 กันยายน ค.ศ. 420-2020) พระสมณลิขิตฉบับนี้ มีทั้งหมด 15 ข้อ สรุปเป็นประเด็นสำคัญ 4 เรื่องคือ

1. วันอาทิตย์แห่งพระวาจาของพระเจ้า
2. ความสำคัญของพระคัมภีร์
3. การอ่านพระคัมภีร์อย่างสม่ำเสมอ และดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยานตามพระวาจาของพระเจ้า
4. ศาสนบริกรผู้ทำหน้าที่ประกาศพระวาจา

“วันอาทิตย์แห่งพระวาจาของพระเจ้า”

- 2 -

ข้อความสำคัญจากพระสมณลิขิตแต่ละข้อ

ข้อ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเสด็จกลับคืนพระชนม์ ชุมชน และพระคัมภีร์ คือแก่นแห่งอัตลักษณ์ของพวกเราในฐานะที่เป็นคริสตชน

ข้อ 2 พระศาสนจักรทั้งมวลทำการเฉลิมฉลองด้วยเป้าประสงค์เดียวกัน นั่นคือ วันอาทิตย์แห่งพระวาจาของพระเจ้า บัดนี้ต้องกระทำให้เป็นสิ่งปกติสำหรับชุมชน คริสตชนที่จัดเวลาพิเศษไว้เพื่อไตร่ตรองถึงความสำคัญอันยิ่งใหญ่แห่งพระวาจาของพระเจ้าเพื่อการดำเนินชีวิตประจำวัน

ข้อ 3 วันอาทิตย์ที่สามของเทศกาลธรรมดา จะเป็นวันที่อุทิศให้กับการฉลอง การศึกษา และการเผยแผ่พระวาจาของพระเจ้า

- ความสำคัญอยู่ที่การเฉลิมฉลองข้อความพระคัมภีร์ที่ใช้ในการเฉลิมฉลอง สัปดาห์สมณลิขิต (พิธีบูชาขอบพระคุณ) เพื่อให้สัตบุรุษมุ่งความสนใจไปยังคุณค่าแห่งพระวาจาของพระเจ้า
- ในวันอาทิตย์นี้เองจะมีความเหมาะสมเป็นพิเศษที่จะให้ความสำคัญไปยังการประกาศพระวาจาของพระเจ้าและเน้นให้เกียรติพระวาจาในบทเทศน์
- อาจทำพิธีแต่งตั้งผู้อ่านหรือจัดอะไรทำนองนี้เพื่อที่จะชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการประกาศพระวาจาของพระเจ้าในจารีตพิธี
- ในบริบทนี้ควรรื้อฟื้นความพยายามที่จะให้การอบรมสัตบุรุษซึ่งจำเป็นที่จะต้องเป็นผู้ประกาศพระวาจาที่แท้จริง
- อาจมอบหนังสือพระคัมภีร์ หรือหนังสือศรัทธาสักเล่มหนึ่งแก่บรรดาสัตบุรุษ สำหรับการเรียนรู้และการอ่าน เพื่อสร้างความชื่นชอบ ปลุกจิตสำนึกในการสวดภาวนาและอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน

ข้อ 4 พระคัมภีร์เป็นหนังสือสำหรับประชากรของพระเจ้าซึ่งในการฟังพระวาจา เหล่านั้นจะขับเคลื่อนจากการที่ต่างคนต่างอยู่และแตกแยกกันสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกัน

ข้อ 5 ผู้นำพระศาสนจักร (คือ พระสังฆราช พระสงฆ์ และสังฆานุกร) ต้องเป็นผู้รับผิดชอบคนแรกที่ต้องอธิบายพระคัมภีร์และช่วยให้ทุกคนเข้าใจ

“วินาทีแห่งพระเจ้าของเรา”

- 3 -

- ต้องอุทิศเวลาอย่างเพียงพอในการเตรียมบทเทศน์
- อย่าได้เบื่อก่อนที่จะอุทิศเวลาและการสวดภาวนาต่อพระคัมภีร์
- **ครูคำสอนก็เช่นเดียวกัน (อีกทั้งบรรดานักบวชผู้ถวายตนและพี่น้องคริสตชนทุกคนด้วย)** ในพันธกิจช่วยเหลือผู้คนให้เจริญเติบโตขึ้นในความเชื่อควรที่จะมีความรู้สึกว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนที่จะต้องฟื้นฟูตนเองโดยอาศัยความคุ้นเคยและการศึกษาพระคัมภีร์

ข้อ 6 ก่อนที่จะพบศิษย์ที่รวมตัวกันอยู่ในห้องที่ลงกลอนและก่อนที่จะเปิดใจพวกเขาให้เข้าใจพระคัมภีร์ (เทียบ ลก. 24: 44-45) พระเยซูคริสต์ผู้เสด็จกลับคืนพระชนมชีพได้ปรากฏพระองค์กับศิษย์สองคนที่กำลังเดินทางจากกรุงเยรูซาเล็มไปยังหมู่บ้านเอมมาอัส (เทียบ ลก. 24: 13-35)

ข้อ 7 เนื่องจากพระคัมภีร์ทุกแห่งพูดถึงพระคริสตเจ้า ซึ่งสามารถทำให้พวกเราเชื่อได้ว่าการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพไม่ใช่เป็นเรื่องของความเร็นลับ แต่เป็นประวัติศาสตร์ และเป็นศูนย์กลางแห่งความเชื่อสำหรับศิษย์ของพระองค์

- ผู้มีความเชื่อจึงจำเป็นต้องฟังด้วยความตั้งใจต่อพระเจ้าของเราทั้งในการเฉลิมฉลองจารีตพิธีกรรมและในการอธิษฐานภาวนาและการรำพึงไตร่ตรองของตน

ข้อ 8 การเดินทางที่พระผู้เสด็จกลับคืนพระชนมชีพไปกับศิษย์แห่งเอมมาอัสจบลงด้วยการรับประทานอาหาร

- เหตุการณ์ฉากนี้แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนถึงสายสัมพันธ์ที่ตัดไม่ขาดระหว่างพระคัมภีร์กับศีลมหาสนิท
- การอ่านพระคัมภีร์อย่างสม่ำเสมอและการเฉลิมฉลองศีลมหาสนิท (พิธีบูชาขอบพระคุณ) ทำให้เป็นไปได้สำหรับพวกเราที่จะเห็นว่าพวกเราเป็นส่วนหนึ่งของกันและกัน

ข้อ 9 ในจดหมายฉบับที่สองถึงทิโมธี... นักบุญเปาโลขอร้องเพื่อนร่วมงานที่ซื่อสัตย์ของตนให้หันไปฟังพระคัมภีร์เสมอ

สรุป พระสมณลิขิต “Aperuit Illis” “พระองค์ทรงเปิดใจของพวกเขา...” (an. 24:25)

“วันอาทิตย์แห่งพระวาจาของพระเจ้า”

- 4 -

ข้อ 10 ผลงานและบทบาทของพระจิตเจ้ามาเกี่ยวข้องไม่ใช่เพียงการคล้อย
ในพระคัมภีร์เท่านั้น แต่พระองค์ยังกระทำการในตัวผู้ที่ฟังพระวาจาของพระเจ้าด้วย

ข้อ 11 พวกเราเสี่ยงมากที่จะไปแยกพระคัมภีร์ออกจากธรรมประเพณีโดยไม่เข้าใจ
ว่าทั้งสองสิ่งเป็นบ่อเกิดเดียวกันของการเผยแสดงของพระเจ้า

ข้อ 12 เมื่อพวกเราอ่านพระคัมภีร์ภายใต้แสงสว่างแห่งเจตนารมณ์เดียวกันกับผู้
เขียน จึงเป็นของใหม่เสมอ

- “พระคัมภีร์หวานดุจน้ำผึ้งในปาก แต่พอตกถึงท้องรสชาติขมจนบอกไม่ถูก”
(ว. 10: 10)
- ความหวานแห่งพระวาจาของพระเจ้าต้องทำให้พวกเรานำไปแบ่งปันกับผู้อื่น
ที่เราพบในชีวิตนี้
- ความขมของพระคัมภีร์บ่อยครั้งเกิดจากการที่พวกเรารู้สึกว่าเป็นการยากที่
จะดำเนินชีวิตตามพระวาจานั้นอย่างสม่ำเสมอ...

ข้อ 13 เมื่อฟังพระคัมภีร์แล้วต้องไปปฏิบัติงานเมตตา นี่เป็นการท้าทายที่ยิ่งใหญ่
สำหรับพวกเราในชีวิต พระวาจาของพระเจ้านำมาสู่การเปิดตาของพวกเราและ
ทำให้พวกเราสามารถปฏิเสธปัจเจกนิยมที่ว่างเปล่า แล้วหันกลับไปยังหนทางใหม่ของ
การแบ่งปันและเอื้ออาทรต่อกัน

ข้อ 14 ช่วงเวลาที่มีความสำคัญมากที่สุดในความสัมพันธ์ของพระเยซูคริสต์กับ
ศิษย์ของพระองค์จะพบได้ในเรื่องราวที่พระองค์ ทรงสำแดงพระองค์อย่างรุ่งโรจน์ (บน
ภูเขาสูง)

- ในการค้นพบปฏิสัมพันธ์ระหว่างความหมายต่างๆ ของพระคัมภีร์ เป็นความ
สำคัญที่ต้องเข้าใจข้อความจากตัวอักษรจนถึงเจตนารมณ์อันแท้จริง

ข้อ 15 แม่พระเป็นผู้มีความสุขแท้ เป็นผู้มีบุญจริง เพราะที่ท่านได้รักษาพระวาจา
ของพระเจ้า

จัดทำโดย “แผนกพระคัมภีร์ ฝ่ายงานอภิบาล อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ”